

BIBLICKÉ ÚKOLY

2. čtvrtletí

1963

Dar Božího proroctví

POŽEHNÁNÍ KAŽDODENNÍHO STUDIA PÍSM A

Bible obsahuje všechny základní pravdy, které musejí věřící lidé znát, aby byli způsobilí pro tento i budoucí život. Tyto základní zákony může každý poznat. K nejhodnotnějším poznatkům bible nedospějeme příležitostnou nebo souvislou četbou. Biblická pravda není podána tak, aby ji mohl poznat povrchní a bezmyšlenkovitý čtenář. Pravdu musíme hledat jako poklady, které neleží na povrchu.

ÚVOD

Dar proroctví je jedním z nejvzácnějších darů, které dal Bůh lidem. Ve všech dobách používal Bůh hlavně daru proroctví ke zjevení pravdy. Byl to spojovací článek mezi nebem a zemí. Poselství proroka, který mluví na místě Božím, jsou pronášena v plné moci a budí důvěru. Slovo Boží nám bylo uděleno skrze proroky. Jedna ze zásad víry adventistů sedmého dne zní:

„Písmo svaté Starého i Nového zákona, kterého se nám dostalo božským vnuknutím, je plně dostačujícím zjevením Boží vůle lidem a jedinou neklamnou směrnicí víry a jednání (2. Tim. 3, 15—17.)“

Bůh propůjčil své církvi duchovní dary, jak jsou uvedeny v 1. Kor. 12. kap. a k Efezským 4. kap. Tyto dary působí v souladu s Božími zásadami bible a byly dány „pro spořádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova“ (Efez. 4, 12). Duch prorocký je jedním ze znaků církve „ostatků“ (1. Kor. 1, 5—7; 12, 1—28; Zjev. 12, 17; 19, 10; Amos 3, 7; Ozeáš 12, 11. 14). Adventisté sedmého dne jsou pře-

svědčení, že tento dar se projevil v životě a službě E. G. Whiteové. Její poselství však nejsou žádným dodatkem k Písmu svatému. Ona sloužila naší církvi radou a povzbuzováním právě tak jako Nátan (2. Sam. 17, 4), Gád (1. Sam. 22, 5), Judda (2. Par. 9, 29) a Semaiáš (2. Par. 11, 2) sloužili lidu staré smlouvy a Jan Křtitel, Agabus (Sk. 21, 10) a Silas (Sk. 15, 32) lidu nové smlouvy. Do řady inspirovaných Božích poslů, kteří sloužili lidu Božimu, patří také jména žen, jako Maria (2. Mojž. 15, 20), Debora (Soudců 4, 4), Chulda (2. Par. 34, 22), Anna (Luk. 2, 36) a čtyři dcery Filipovy (Sk. 21, 9).

1. ÚKOL — DNE 6. DUBNA 1963

Jak se Bůh stýkal s člověkem

Zlatý verš: Amos 3, 7.

Dokud nepřišel hřích na svět, těšil se Adam osobnímu společenství se svým Stvořitelem. Ale když se člověk přestoupením odloučil od Boha, bylo mu toto zvláštní požehnání odňato. V plánu vykoupení však Bůh připravil jinou cestu, skrze kterou mohou lidé vejít ve spojení s nebesy. Bůh se zjevil svým vyvoleným služebníkům skrze svého ducha. Tímto způsobem sdělil světu své úmysly a svou vůli. „Duchem svatým puzeni byvše mluvili svatí Boží lidé.“ (2. Petra 1, 21.)

PŘED PÁDEM DO HŘÍCHU A PO PÁDU

1. Jak se stýkal Bůh s člověkem před pádem do hřichu? 1. Mojž. 1, 27, 28; 2, 15—17.

„Bůh jim požehnal a mluvil k nim“. Člověk, stvořený k obrazu Božimu, byl nejen schopen slyšet

hlas Boží, ale obdržel také z úst Božích pověření k vládě nad zemí, k udržování dobra a k obraně proti zlu. Tyto verše Písma obsahují první základní Boží zjevení, která vyznačila člověkovu jasnou cestu.

2. Jak se stýkal Bůh s člověkem po pádu do hříchu? Žid. 1, 1 porovnej s Iz. 59, 2!

Hřích postavil dělicí hradbu mezi Boha a člověka. Tím se změnil dosavadní poměr. Avšak milostivý Bůh našel prostředek, aby se mohl stýkat s lidmi, kteří padli do hříchu, a aby je přivedl zpět. Častokrát a různými způsoby mluvil s nimi Bůh po pádu do hříchu. Poučováním i spasitelnými poselstvími svých proroků snažil se je přivést k obrácení.

BOŽÍ ZPŮSOBY

3. Jakým jiným způsobem mluví Bůh k lidem? Řím. 1, 19. 20.

I mezi pohany se Bůh zjevil skrze svého Ducha. I tam jsou lidé, kteří nevědomky uctívají Boha. Ačkoliv jim nikdy nebylo zvěstováno slovo Boží, budou přece zachráněni. Oni sice neznají psaný zákon Boží, ale zachytili jeho hlas v přírodě. Jejich skutky dokazují, že se Duch svatý dotkl jejich srdcí. Bůh je považuje za své děti.

4. Skrze koho varoval Bůh Lota? 1. Mojž. 19, 1 až 3. 12. 13.

Čas od času přijímali lidé anděly za hosty (Žid. 13, 2) a mluvili s nimi. Andělé bývali k nim posíláni s nebeským poselstvím.

5. Jak varoval Bůh faraóna před hladem? 1. Mojž. 41, 1—7.

Bůh se někdy zjevil lidem skrze sny a dal jim zvláštní pokyny nebo varování. (Viz. 1. Mojž. 40, 5; Dan. 2, 1; 4, 1. 2; Mat. 2, 13. 14.) V uvedených případech nešlo o žádné proroky, kterých si Bůh takto použil. Jejich zkušenost je také nepostavila do řad proroků.

6. Jakých jiných prostředků použil ještě Bůh ke zjevení své vůle starému Izraeli? 2. Mojž. 28, 29. 30.

Vpravo a vlevo od náprsníku, který nosil velekněz, byly dva velké kameny zvláštního lesku. Byly známy pod jménem urim a thumim. Jimi se zjevovala vůle Boží prostřednictvím velekněze. Když byly Pánu předkládány otázky k rozhodnutí, byl kruh světla, obklopující drahokam na pravici, znamením Božího souhlasu nebo přijetí, zatím co stín přikrývající kámen po levici byl důkazem zamítnutí nebo nelibosti.

7. Co řekl Ježíš o sobě? Jan 12, 46.

Plného Božího zjevení se dostalo lidstvu skrze Krista, jednorozeného Syna Božího. Při různých příležitostech mluvil s ním Otec slyšitelně. (Mat. 3, 17; Jan 12, 28; Luk. 9, 35.)

BOŽÍ ZJEVENÍ SKRZE PROROKY

8. Mluvil Bůh k Izraeli ještě jiným způsobem? 1. Sam. 28, 6.

Saul přerušil svým jednáním společenství s Bohem. Mohl očekávat, že mu Bůh odpoví, když sám pohrdnul radou Boží? Jeho odvrácení způsobilo, že Bůh neodpovídal ani skrze sen, ani skrze urim, ani skrze proroky.

9. Jak sděloval Bůh zpravidla svá poselství prorokům? 4. Mojž. 12, 6.
10. Jak byla často jmenována poselství proroků? Joel 1, 1.

Výraz „slovo Hospodinovo“ ukazuje zřetelně, že se jedná o poselství Boží, a nikoli lidské. V knize Jeremiáše je více než stokrát použito výrazu „stalo se slovo Hospodinovo ke mně řkoucí“, u Ezechiele více než šedesátkrát a u Amose více než padesátkrát.

PROROCKÉ VEDENÍ

11. Co praví Starý zákon o prorockém vedení lidu Božího? Sk. 2, 16—19 porovnej Joel 2, 28—32.

V bezprostřední souvislosti s událostmi velkého dne Páně zaslíbil Bůh skrze proroka Joele zvláštní míru svého Ducha. Toto proroctví se částečně naplnilo při vylití Ducha svatého o letnicích; svého konečného naplnění však dosáhne při zjevení Boží milosti, která bude provázet závěrečné zvěstování vangelia.

12. Co je charakteristickou známkou církve Páně, která žije krátce před příchodem Páně? Zj. 12, 17; 19, 10.

Výraz „duch proroctví“ se vztahuje hlavně na projev Ducha ve formě zvláštního daru Ducha svatého, který příjemce uzpůsobuje a uschopňuje, aby mluvil s plnou mocí jako zástupce Boží, puzený Duchem svatým. V tomto smyslu je třeba chápat verš ve Zjev. 19, 10, kde se mluví o „svědectví Ježíšovu“ a o „duchu proroctví“. Vzhledem ke skutečnosti, že se Zjev. 12, 17 vztahuje zvláště na církev po ukončení 1260 prorockých dnů ze Zjev. 12, 6 a kap. 14, to znamená na dobu po roku 1798 (viz. Dan. 7, 25), předpo-

vídá Zjev. 12, 17 jasně zvláštní projev „Ducha“ nebo „daru“ proroctví pro církve před příchodem Kristovým. Věříme, že se toto zvláštní proroctví splnilo v naší církvi po r. 1844.

13. Co řekl apoštol Pavel o těch, kteří se připravují na příchod Kristův? 1. Tes. 5, 4—6; 1. Kor. 1, 4—7.

Pavel označil křesťany v Korintu jako bohaté ve všeikém učení, poznání i zkušenosti, „očekávající zjevení Pána našeho Jezukrista“, nemající nedostatku v žádném daru, také ne ve „svědectví Ježíše Krista“ neboli v „duchu prorockém“.

K přemýšlení: Znáš ještě jiné způsoby, jak Bůh mluví k člověku? Jak mluví Bůh k tvému srdci?

2. ÚKOL — DNE 13. DUBNA 1963

Povolání k prorockému úřadu

Zlatý verš: Amos 7, 15.

Prorok byl ve zvláštním smyslu povoláným Božím zástupcem pro církve Páně na zemi. Především byl učitelem spravedlnosti, duchovního a mravního chování, reformátorem, který z příkazu Božího udílel poučení, rady, napomenutí a varování a který také často předpovídal budoucí události. Pokyny Boží obdržel ve vidění nebo skrze slovo Páně. Tato obě hlediska přijímání a dalšího předávání v činnosti proroka zrcadlí se také ve jménech, pod kterými byli známi starozákonní proroci: vidoucí (hebrejsky cho-sah nebo roah) a prorok (hebrejsky nabi). Označení „vidoucí“ bylo užívanější v dávných dobách židov-

ských dějin (1. Sam. 9, 9). Ve Starém zákoně častěji užívaný výraz „nabi“ — prorok, znamená spíš Božího mluvčího. Jako „vidoucí“ poznává prorok vůli Boží, jako „prorok“ zprostředkovává Boží vůli druhým.

BOŽÍ POVOLÁNÍ

1. Kdo povolal proroka k službě a kdo mu dal své poselství? Iz. 6, 8. 9 porovnej s 2. Petra 1, 21.

Prorok si nevolil svou službu sám. Ani jeho bratři jej nezvolili ani nejmenovali. Prorocký dar se nedělil z otce na syna. Povolání za proroka a s tím spojený duch proroctví bylo Božím rozhodnutím, jak tomu bylo u Izaiáše (6, 8. 9), Jeremiáše (1, 5), Ezechiele (2, 3—5) a Amose (7, 15). Mojžíš byl povolán u hořícího keře (2. Mojž. 3, 1—4. 10)! Elizeovi zvěstoval povolání k prorockému úřadu Eliáš (1. Král. 19, 19. 20; 2. Král. 2, 13. 14). Povolání za proroka bylo spojeno se zvláštním darem, který zmocňoval proroka, aby mluvil jako zástupce Boha. Toto povolání jej učinilo „strážným“ nad domem izraelským (Ezech. 33, 7). Byl Bohu zodpověden za zvěstování svěřeného poselství (Ezech. 33, 3. 6).

2. Jak a kdy byl Jeremiáš povolán za proroka? Jer. 1, 4—10.

Prorok mluví na místě Božím. V první kapitole své knihy uvádí Jeremiáš své povolání jako pověření pro svou proročskou činnost. Vědomí Božího povolání bylo hnací silou jeho služby, jeho oporou i silou k odvaze v okamžicích malomyslnosti a protivenství.

PROROCI V RŮZNÝCH DOBÁCH

3. Kdy se již projevilo dar proroctví? Luk. 1, 70.
Již od Adama mluvil Bůh skrze ústa svých proroků.

4. Který patriarcha — podle biblické zprávy — obdržel jako první dar proroctví? Juda 14, 15.

Enoch, jakožto první prorok, prorokoval již o druhém příchodu Kristově a o událostech s tím souvisejících. Proroctví Enochovo není zaznamenáno ve Starém zákoně. Nemáme žádnou knihu, která by podávala podrobnější zprávu o jeho činnosti, ale Juda, prorok Boží, se zmiňuje o jeho činnosti.

5. Co se praví o zvěstování vůle Boží za dnů Samuele? 1. Sam. 3, 1.

6. Jak byl Elizeus povolán za proroka? 1. Král. 19, 15. 16. 19—21.

Zpravidla povolával Bůh sám k prorockému úřadu, jako např. Jeremiáše nebo Ámose. V případě Elizea pověřil Bůh Eliáše, aby předal poselství svému nástupci.

7. Jakým darem vybavil Bůh Daniele? Dan. 1, 17b.

Bůh řekl: „Těch, kteří mne ctí, poctím.“ (1. Sam. 2, 30) Daniel se uchopil Boha s neotřesitelnou důvěrou. Skrze Ducha prorockého, který na něj sestoupil, učil jej Pán rozuměti tajemstvím budoucnosti a oznamovat je příštím pokolením v obrazech a podoběstvích.

8. Kdo obdržel dar proroctví na začátku novozákonní doby? Luk. 2, 25—38; 1, 41—55. 67—79.

Kristus označuje sama sebe za proroka (Mat. 13, 53—57). On naplnil proroctví 5. Mojž. 18, 15. Nový zákon jmenuje mnohé, kteří měli ducha prorockého, např. Anna a Simeon, Jan Křtitel (Luk. 7, 28), Pavel (2. Kor. 12, 1—5) a Jan (Zjev. 1, 10). Naposle-

dy jmenování ukazují na to, že svědectví Ježíšovo neboli dar, prorocství budou v církvi ostatků, která očekává druhý příchod Páně. Tím naznačují božský úmysl, podle něhož má v křesťanské církvi trvati dar prorocství až do ukončení díla Božího.

9. Co praví apoštol Pavel o způsobu, jak obdržel určitá Boží zjevení? 2. Kor. 12, 1—4.

Apoštol Pavel obdržel již krátce po svém obrácení zjevení o vůli Boží s církví Páně. „Byl vtržen až do třetího nebe.“ „Slyšel nevypravitelná slova, kterýchž nesluší člověku mluvit.“ On sám svědčil o tom, že mu byla dána mnohá „vidění a zjevení Páně“. Ve svém poznání zásad evangelia nebyl nijak pozadu za ostatními apoštoly.

10. Která výpověď o Eliášovi ukazuje, že povolání za proroka nezbavuje nikoho rysů a vlastností lidských? Jak. 5, 17.

Přes své božské povolání zůstávají proroci chybnými lidmi. Jen Bůh je neomylný. Bůh povolává proroka, aby zjevoval poselství Boží; přesto však prorok zůstává členem lidské rodiny, s lidskými schopnostmi i s lidskými slabostmi. Skrze vidění se mu dostává nebeského poučení, které pak pod vedením Ducha Božího předkládá. Tímto způsobem se stává spojovacím článkem mezi Bohem a jeho lidem. Jeho poselství je inspirovaným poselstvím. Je samozřejmé, že přijaté poučení působí duchovním vlivem na jeho život. Ačkoli se díváme na proroka jako na posvěcenou osobnost, nesmíme zapomenout, že i on se může svým osobním postojem dopustit chyb. Porovnej Petra podle Gal. 2, 11—14. Tím se však nikterak nezmenšuje význam poselství, které zvěstuje z Božího příkazu.

11. U koho hľadal radu kněz Helkláš a jeho druhové, keď chceli poznať vôľu Boží? 2. Král. 22, 12 až 14.

Bůh vyznamenal duchom proroctví a jinými velkými schopnostmi také ženy, jako např. Chuldu a Deboru (v adventním lidu svou služebnicí), aby ukázal, že v duchovním povolání jsou si muži i ženy rovni.

12. Jak zacházeli lidé často s proroky? Mat. 23, 29 až 31; Sk. 7, 52.

Prorok neměl lehký život. Často musel zvěstovat poselství kárání a napomínání. Taková úloha není nikdy příjemná, a její plnění vzbuzuje ducha odporu. Přesto však musí prorok splnit své poslání bez bázně a bez ohledu na svou osobu.

K p ř e m ý š l e n í : Jaký postoj zaujímaš k poselství ducha prorockého? Jsi ochoten řídit se jeho radami, i když to vyžaduje osobní oběti?

3. ÚLOHA — 20. APRÍLA 1963

Rozsah prorockej služby

Základný verš: Hozeáš 12, 13.

Keď skúmame život a pôsobenie biblických prorokov, môžeme si urobiť predstavu o rozsahu ich duchovnej služby. Vo videniach dostávali zvláštne pokyny, ktoré oznamovali ľudu. Okrem toho zdôrazňovali títo inšpirovaní mužovia a ženy potrebu posväteného života v Božej cirkvi.

ROZMANITOSŤ PROROCKEJ SLUŽBY

1. Čo zjavuje Boh svojim služobníkom prorokom? Amos 3, 7.

Predpovedanie budúcich udalostí je zahrnuté v zjavovaní Božieho „tajomstva“. Prorok má však ešte vyššiu úlohu než zvestovať budúce veci. On hovorí na mieste Božom ako Jeho zástupca. Ako Boží posol, prináša Pánove slová. V každom prípade prorok oznamuje ľuďom „tajomstvá“ Božej vôle, aby ich uviedol na cestu záchrany.

2. V čom spočívala Mojžišova úloha ako izraelského proroka? Hoz. 12, 13.

Mojžiš vyriekol len málo prorockých vypovedí o budúcnosti. Predsa však bol prorokom, ktorého Boh použil za svoj nástroj k vedeniu Izraela. Aj Samuelova úloha spočívala zväčša v tom, že ľud duchovne poúčal a viedol. Všetci proroci nemali však rovnakú úlohu. Ján Krstiteľ mal svojim kázaním o pokání pripravovať cestu Pánovi. On teda bol zvestovateľom, a predsa o ňom Ježiš hovorí, že bol prorokom a že „nepovstal väčší nad Jána Krstiteľa“. (Mat. 11, 9. 11.)

3. Akú pravdu nám zjavujú Mojžišove spisy? 1 Moj. 1, 1.

Ústne podávané slovo začalo sa zapisovať v dobe Mojžišovej. Božím Duchom inšpirované zjavenia boli spojené do jednej knihy. Ďalší pisatelia, vedení tak isto Božím Duchom, písali v priebehu 1600 rokov.

4. Od koho obdržal Mojžiš zákony a predpisy pre národ izraelský? 5. Moj. 4,1. 2. 5.

Okrem Desatora dostal Mojžiš od Hospodina aj príkaz, napísať určité zákony a právne normy. Tieto obsahovali povinnosti izraelského ľudu k Bohu, poučali o vzájomnom vzťahu a o pomere k cudzincom.

5. Na ktoré zákony poukazoval prorok Malachiáš? Mal. 4, 4.

V Desatore, ako i v ďalších ustanoveniach, ktoré dal Boh skrze Mojžiša, boli dôkladne popísané mravné povinnosti k Bohu a bližným ako aj občianske povinnosti ľudu izraelského. Boli v nich zdôraznené i zdravotné zásady. Obzvlášť sa poukazovalo na čistotu tela, odevu a obydlia, čo malo zabrániť chorobám a epidemiám. Boli tu zahrnuté i poučenia o správnej výžive (3. Moj. 20, 24. 25.), a o duševnej pohode. (5. Moj. 16, 11; 26, 11.)

Keby boli Izraelčania dané pokyny svedomite zachovávali, boli by sa stali príkladom svetu, ako Boh vo všetkom požehnáva svoj ľud. Nakoľko však nesledovali Boží zámer, neobdržali ani požehnanie, ktoré mohli dosiahnuť. Len niektorí, ako Jozef, Daniel, Mojžiš, Eliáš a iní, sú príkladom verného plnenia Božích príkazov. Ich život bol preto hojne požehnaný. Takáto vernosť vedie i dnes k podobným dôsledkom.

6. Čo doprial Boh Mojžišovi ešte pred jeho smrťou? 5. Moj. 34, 1—5.

Pred Mojžišovým zrakom sa vynárala minulosť i budúcnosť, akoby bol očitým svedkom týchto udalostí. Každú časť zaslúbenej zeme videl jasne a zreteľne pred sebou. Videl, ako bude Kanaán prekvitať pod žehnajúcou rukou Božou. Zdalo sa mu, akoby videl druhý ráj.

POUČOVANIE A KÁRANIE

7. Ktorá starozákonná udalosť ukazuje, že prorok žil spoločne so svojimi žiakmi a že s nimi pracoval? 2. Král. 6, 1—3.

Prorocké školy založil Samuel ako zábranu proti duchovnému úpadku. V nich sa vyučovali mladí mužovia, ktorí mali ako radcovia slúžiť svojmu ľudu v bázni Božej. Nazývali sa synmi prorokov. Prorocké školy v rokoch odpadnutia Izraela upadali, Eliáš ich však zriadil znova.

8. Akú úlohu má Boží prorok? Jer. 1, 17—19; Ez. 2, 3—8.

9. Prečo ľud obvykle prorokom odporoval? Jer. 29, 19.

Proroci napomínali cirkev Pánovu k správne mu ičeniu a životu. Odpadlíci nemali v obľube prorokov a ich posolstvo odmietali. Hlas prorokov bol Božím volaním k vyššiemu a posvätenejšiemu životu.

10. Na čo poukazoval prorok Zachariáš? Čo ho k tomu viedlo? Zach. 7, 7—14.

Výpovede všetkých prorokov navzájom obdivuhodne súhlasia, lebo každý prorok, bol vedený Božím Duchom. Preto skúmali proroci tiež posolstvo, ktoré napísali ich predchodcovia (Dan, 9, 2). Svedectvá ducha prorockého majú objasniť biblické pravdy a posilniť ich vplyv v cirkvi.

PRÍPRAVA NA STRETNIUTIE S PÁNOM

11. Ktorý starozákonný príbeh nás pouča o prorockom vedení? 1. Sam. 9, 1—10. 18—20.

Saul a jeho služobník vedeli, že Boh dobre vie o ich predsavzatí. Išli k prorokovi Samuelovi, aby od neho dostali radu. Prv než vyslovili svoju otázku, dostali odpoveď. Podobne aj my nachádzame v Božom Slove a v duchu prorockom rady, ktoré nám ukázu cestu.

12. Aké posolstvo zvestoval Izaiáš? Iz. 40, 1. 2.

13. Ktorá výzva obsahuje posolstvá všetkých prorokov? Amos 4, 12b.

„Priprav sa v ústrety svojmu Bohu!“ To je obsah posolstva prorokov všetkých čias. Svedectvá dôrazne vyzývajú Pánovu cirkev: Pripravte sa na Kristov príchod na nebeských oblakoch! Skúste, čo znamená pestovať spoločenstvo s Kristom. Upravte svoj život tak, aby ste sa mohli v pokoji stretnúť so svojim Pánom!

K p r e m ý š l a n i u : Čím nás proroci najmocnejšie zasiahli?

4. ÚKOL — DNE 27. DUBNA 1963

Vidění proroků

Zlatý verš: Ozeáš 12, 10.

Bůh mluvil k prorokům skrze vidění. Nemůžeme přesně definovat, jakým způsobem byla jednotlivá vidění poskytována. K Židům 1, 1 je napsáno, že „častokrát a rozličnými způsoby mluvil někdy Bůh otcům skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého“. Prorocké vidění je nadpřirozený prostředek, jímž Bůh zjevuje svou vůli prorokovi. Bůh dával svým služebníkům vidění ve dne (Sk. 10, 3), v bdělém stavu (Dan. 10, 7; Sk. 9, 3. 7),

v noci (1. Mojž. 46, 2) nebo také jako sen (4. Mojž. 12, 6). Písmo svaté nijak ostře nerozlišuje mezi viděními a sny, které nesmíme zaměňovat se sny pocházejícími z lidského podvědomí. Tyto sny se nám zdají v noci během spánku. Ve vidění je prorok vytržen ze svého přirozeného prostředí a Duch Boží ovládá jeho smysly tak, že doslova v duchu vidí, slyší a cítí to, co je mu ve vidění představováno. Někdy má dojem, že je nesen přes ohromné vzdálenosti. (Viz. Ezech. 3, 12—15; 8, 3; 40, 2 porovnej s 2. Kor. 12, 2—4!) Ve viděních dává Bůh pokyny pro svou církev a zjevuje budoucí události. Služebnice Páně, kterou dal Pán adventnímu lidu, během své sedmdesátileté služby měla vidění za dne i v noci. Takto přijaté rady a pokyny sloužily k budování a povzbuzování církve.

PROROCKÁ ZJEVENÍ BOŽÍHO PŮVODU

1. Jak obvykle sděloval Bůh prorokům svá poselství? 4. Mojž. 12, 6 porovnej s 1. Mojž. 15, 1.

Bůh mluvil k Áronovi a Marii ze sloupu oblakového: „Slyšte nyní slova má: Prorok když jest mezi vámi, já Hospodin u vidění ukáži se jemu, ve snách mluvití budu s ním.“ To je způsob, jímž Bůh mluvil skrze proroky. Sílou svého Ducha se úplně zmocní smyslů člověka a naplní je tím, co mu chce zjevit. Jakmile se vyvolená osoba dostala opět do přirozeného stavu, mohla přijaté poučení ústně podávat dále nebo sepsat k užítku druhých. Události běžely jako živé panorama před zraky proroka majícího vidění. Tyto události zpřítomněné pomocí Ducha Božího měly pak sloužit k posílení duchovního života.

2. Co řekl prorok Daniel o své zkušenosti v souvislosti s jedním ze svých vidění? Dan. 10, 7. 8. 15—18.

3. Co se nám praví o zkušenosti jiného proroka?

4. Mojž. 24, 2—4.

„Když padne, otevřené má oči.“ Význam se zdá být následující: Prorok padl tváří na zem, ale jeho oči zůstaly otevřené. — Porovnejme tuto zkušenost se zkušeností Saule (1. Sam. 19, 23. 24), Ezechiele (Ezech. 1, 28), Daniele (Dan. 8, 17. 18; 10, 8. 19) a Jana (Zjev. 1, 17). Ležel-li prorok na zemi nebo stál rovně, bylo jeho přirozené smyslové vnímání přerušeno a vnímací schopnost jeho smyslů byla zcela ovládnuta Duchem Božím.

Ačkoliv byl Balám odpadlíkem, považoval jej Balák za povolaneého služebníka Páně. Poselství Balámo-vo bylo pro něj poselstvím Božím. Z tohoto důvodu se zjevil Pán Balámovi právě tak jako prorokům, kteří stále chodili po cestách Páně.

4. Co řekl apoštol Pavel o své zkušenosti? 2. Kor. 12, 1. 2.

PROROCKÉ SNY

5. V jaké denní době obdržel Daniel zjevení popsané u Dan. 7. kap.? Dan. 7, 1. 2. 13.

Zdá se být téměř nemožné činit rozdíl mezi prorockými „sny“ s prorockými „viděními“. V případě Abraháma (1. Mojž. 15, 1) a Daniele (Dan. 7, 1) se zdá, že jedno s druhým splývá. Když Duch Boží ovládne smysly prorokovy ve stavu bdělosti, nazýváme to viděním; děje-li se tak ve spánku, pak je to prorocký sen.

6. Jmenuj jiné proroky s podobnými zkušenostmi! Sk. 16, 9 porovnej s 1. Mojž. 46, 2—4.

Mnohé sny jsou vyvolány všedními vlivy života, aniž by měl s nimi Duch Boží nějakou spojitost. Sny

od Pána jsou ve slově Božím postaveny na stejnou úroveň s viděními a jsou plodem ducha prorockého, stejně jako vidění.

JAK SE DOSTALO PROROKŮM SVĚTLA

7. Jak zjevil Pán Ezechielovi znovupostavení chrámu? Ezech. 40, 2—4.

Obsah Božího zjevení byl někdy představen tak, jako kdyby prorok byl tu událost sám prožil. Prorok vidí, slyší, táže se a odpovídá.

8. Jakým způsobem byla dána poselství proroku Zachariášovi a Janovi? Zach. 1, 8—10; 4, 1—7; Zjev. 1, 10—20; Zjev. 12. kap.

Některé pravdy mohou být nejkratším způsobem sděleny jenom v symbolech. Proto oplývá slovo Boží bohatstvím symbolických obrazů.

9. Kam byl Ezechiel vtržen v duchu? Ezech. 8, 1 až 12.

K přemýšlení: Co je podle tvého poznání zkušebním kamenem činnosti proroka?

5. ÚKOL — DNE 4. KVĚTNA 1963

Prorok přináší Boží poselství

Zlatý verš: Zjev. 1, 10. 11a.

V mnoha případech rozšířil Bůh skrze vidění poznání proroka, které potřeboval pro splnění poselství. Když pak prorok ústně nebo písemně sděloval druhým, co viděl, slyšel a o čem byl poučen, byl veden

Duchem Božím. Proroci začínali často svá poučování slovy: „Takto praví Hospodin.“

SVĚDECTVÍ PROROKA

1. Jaký příkaz obdržel mladý prorok Jeremiáš o svě-
řeném poselství? Jer. 1, 17 porovnej s Ezech.
11, 25.

Prorok je pověřen Bohem, aby podal církvi nezfal-
šované svědectví všeho toho, co mu Bůh zjevil. Ne-
smí se ohlížet na to, zda je jeho poselství poslucha-
čům příjemné nebo nikoli.

2. Jakým způsobem oznamovali proroci lidu svá po-
selství? Jer. 26, 2. 4a; 1. Král. 11, 29—40.

Mluveným slovem proroků bylo poselství Páně
přednášeno shromážděnému lidu nebo bylo předáno
v osobním rozhovoru.

3. K čemu byli někdy proroci vybídnuti, když ob-
drželi poselství? Iz. 30, 8.

Prorok měl napsat Boží rozsudek nad Egyptem na
tabuli, aby to bylo trvalým svědectvím pro všechny,
kteří nechtěli přijmout slovo Boží.

4. Jak bylo poselství také sdělováno jednotlivým
osobám nebo církvi? Kol. 4, 16 porovnej s 2.
Par. 21, 12—14.

Eliáš, mocný prorok severního království, posílá
dopis odpadlému králi Jehoramovi do Jeruzaléma a
v něm mu hrozí Božími soudy.

5. Čí pomoci užívali někdy proroci? Jer. 36, 4. 17.
18.

Výpovědi Boží, které Jeremiáš nejdříve předkládal lidu ve formě ústního svědectví, sepsal pak pisář Baruch do knihy. I apoštol Pavel užíval takovéto pomoci. Z epištoly k Řím. 16, 22 vidíme, že některá poselství apoštol Pavel diktoval. Zde čteme o Terciovi, korintském křesťanu, jemuž Pavel diktoval dopis určený církvi římské.

BOŽÍ POSELSTVÍ PODANÉ LIDSKOU ŘEČÍ

6. K čemu byl vyzván prorok Ezechiel, když dostal vidění? Ezech. 40, 4.

„Muž“, kterého viděl Ezechiel ve vidění, vyzval proroka, aby byl celým srdcem při tom, co mu chce Bůh ukázat, a aby to pak oznámil lidu izraelskému. Šlo o stavbu nového chrámu. Prorok jej vidí ve vidění s nádvořími, branami a síněmi. Prorok obdržel pokyn z úst mocného anděla. To, co viděl Ezechiel a slyšel, předal pak lidu svou vlastní řečí. Tak jsou podána i prorocká líčení Daniele, Zjevení atd. To znamená, že nebeské věci byly tlumočeny lidskou řečí proroků. Tímto způsobem nás zasahuje Boží poselství takovou řečí, které můžeme rozumět.

7. Jak obdržel apoštol Jan vidění pro církev Páně? Zjev. 1, 10. 11.

Jan byl vyzván, aby sepsal všechno, co viděl. Události, „kteréž se mají díti potom“, se odehrávaly před zraky proroka; některé v symbolických obrazech, jiné v nádherných nebo vážných scénách. Proroctví napsaná v bibli, byla napsána lidskou rukou. I když jsou vyjádřena lidskými slovy, jejich pravdy jsou inspirované Bohem. 2. Tim. 3, 16. I různorodý sloh jednotlivých proroctví dokazuje, že proroci po-

dávali Boží zjevení svými slovy. Výjimku tvoří svatý Boží zákon. Desatero pronesl a napsal Bůh sám. Desatero Božích přikázání je božského původu jak v sestavení, tak v sepsání. Písmo svaté se nám proto představuje jako spojení Boží inspirace s lidským vyjádřením.

8. Co vedlo apoštola Pavla k tomu, že psal dopis, který známe pod jménem první epištola ke Korintským? 1. Kor. 1, 11.

Pavel byl Bohem inspirovaným apoštolem. Proto se jeho dopisy těšily veliké vážnosti ve všech sborech. Pán mu nejdříve ukázal těžkosti a nebezpečí, které by mohly ve sborech vzniknout, aby jim pak mohl správným způsobem čelit. Zodpovědní věřící, kteří měli zájem na růstu církve, podali apoštolovi zprávu o nesprávnostech, které se vkradly do sborů. Poučení, která již dříve přijal, umožnila Pavlovi správně zasáhnout. Kárání, které jim nyní poslal a které mělo učinit konec svárům vzniklým ze stranickosti, bylo napsáno za inspirace Ducha Božího a sloužilo k dobru církve.

OSOBNÍ SVĚDECTVÍ PROROKŮ

9. Jak byl David kárán prorokem? 2. Sam. 12, 1 až 7.

Bůh káral Davida skrze neohroženého a upřímného proroka Nátana. Podobně káral později Jan Křtitel Herodesa pro Herodiadu, manželku jeho bratra Filipa. Jiný muž Boží káral Jeroboáma, krále izraelského, který provozoval modloslužbu. Všechna tato svědectví proroků jsou zaznamenána v Písmě svatém k našemu varování.

10. Jak rázné svědectví vydal Petr o neupřímném věřícím? Sk. 8, 18—23.
11. Na čem je závislý zprostředkovatel proroctví? 2. Petr. 1, 20. 21.

POSEL BOŽÍ

12. Jakými slavnostními slovy byli někdy proroci vyzýváni, aby podali věrně Boží poselství? Jer. 26, 2.
13. Kým pohrdl lid izraelský, když žádal od Samuele krále? 1. Sam. 8, 1—10.

K přemýšlení: Četl jsi již v bibli stať, která se ti zdála být napsaná jako pro tebe? Dbáš těchto káravých poselství zrovna tak jako milostivých Božích zaslíbení?

6. ÚLOHA — 11. MÁJA 1963

Meradlo pravosti proroka

Základný verš: 1. Tes. 5, 20. 21.

U Matúša 7, 15—17 dáva Ježiš svojim učeníkom meradlo, podľa ktorého môžu rozoznať proroka Božieho od proroka falošného. Pre proroka, ktorý tvrdí, že hovorí z Božieho rozkazu, je smerodatný jeho duchovný život. „Po ovocí poznáte ich.“ Okrem toho bude mať posolstvo pravého proroka pečať Božieho pôvodu a vysokú duchovnú úroveň. Božia zvesť neusiluje dosiahnuť ľudskú priazeň nijakým krasorečením. Je to posolstvo milosti a súdu, zamerané k pokániu, obráteniu a konečnej záchrane. Svedectvo prorokov nespočíva na osobných ľudských dojmach

alebo unáhlených nápadoch, ale na prijatom Božom zjavení.

ZNÁMKY PRAVÝCH PROROKOV

1. Podľa čoho musíme posudzovať učenie tých, čo tvrdia, že majú prorockého ducha? Iz. 8, 20.
2. Čo je nezbytné pre pôsobnosť proroka? Moj. 18, 20—22.

Skušobný kameň pravosti proroka spočíva teda v splnení jeho proroctva.

3. Na čo treba pamätať pri skúmaní, či sa prorocká predpoveď splnila? Jer. 18, 9. 10.

Splnenie určitých predpovedí závisí aj od toho, ako sa k prorockej zvesti postavia tí, čo ju počuli. (Pozri 5. Moj. 11, 13. 14.)

Mnohé zaslúbenia, ktoré dostal Izrael sa nesplnili, pretože Izrael sa neriadil podľa Božej vôle. Ich nevera napríklad spôsobila, že Pán zmenil svoj úmysel ihneď viesť synov Izraela do zaslúbenej zeme. (4. Moj. 14, 34.) Podobne Pán tiež odvolal prorokovaný zánik mesta Ninive, pretože jeho obyvatelia činili úprimné pokánie. Toto mesto nebolo po štyridsiatich dňoch zničené, ako to predpovedal prorok. Jonáš však bol i tak pravým prorokom.

4. O ktorom ďalšom znamení pravého proroka hovorí Písmo? 1 Ján 4, 1. 2.

Je to úprimná viera v Ježiša Krista, Jeho preexistenciu, Jeho ľudskú i božskú prirodzenosť, narodenie z panny, a Jeho zázračnú moc. Je to viera v božskú autoritu Jeho učenia, Jeho zástupnú zmierčiu obeť, doslovné zmŕtvychvstanie, nanebovstúpenie a

prostrednícku službu. Je to viera v Krista ako zástupcu a veľkňaza, a viera v zaslúbenie Jeho viditeľný, osobný, telesný a blízsky druhý príchod. Viera v tohoto Syna Božieho je základným skúšobným kameňom pri rozhodovaní, či máme dočinenia s falošným alebo pravým prorokom. „Ktokoľvek popiera Syna, nemá ani Otca“ (1. Ján 2, 22. 23.)

5. Akej skúške by mal byť podrobený každý, kto tvrdí, že je obdarený duchom proroctva? Mat. 7, 15—20.

Ovocie prorockého pôsobenia nachádzame v osobnom živote proroka, v jeho skúsenostiach ako tiež i v posväcujúcom vplyve na život tých, ktorí sa riadia jeho proroctvom. Pečať jeho božského povolania sa prejavuje v podstate diela, ktoré sa prorok snaží konať.

6. S akou výzvou sa obracia duch prorocký k všetkým členom cirkvi? 1. Ján 4, 1.

Svedectvá máme posudzovať podľa ich vplyvu. Aký duch hovorí z ich rád? Ľudia úprimní a obrátení, čo majú v srdci ducha pravdy, nedajú sa oklamať duchom nepravdy a bludu. Ježiš hovorí nerozhodnému Pilátovi: „Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas“ (Ján 18, 37b). Boh poučuje svoju cirkev, kára jej nepravosti a posilňuje jej vieru. Jeho pôsobenie smeruje vždy len k nášmu polepšeniu a posväteniu. Túto pečať pomáhajúcej lásky Božej nesú tiež výpovede ducha prorockého. Tu neexistuje žiadna polovičatosť ani ústupok. Svedectvá sú buď od Ducha Božieho alebo od satana.

7. Porovnaj Balámov vplyv s vplyvom Jozueho! 4. Moj. 31, 8. 16; Jozue 24, 20—25. a v. 31.

Ziskuchtivý Balám dal madiánskym diabolskú radu, ako majú zviest Izraelských k smilstvu a modlárstvu a ako ich majú pripraviť o požehnanie Božie. Následkom toho bolo strašné krvipreliatie. Akým požehnaným vplyvom naproti tomu pôsobil Jozue!

8. Čo poznáme, keď sa zariadime podľa rady Izaiáša 8, 20?

Kto ostríha Boží zákon a verí vo svedectvo svätého Písma, ten bude mať skrze Svätého Ducha úplne jasno, ako keď ranný svit víťazne vystrieda ranné šero.

9. Uveď príklady predpovedí a splnenia budúcich udalostí! Dan. 5, 16. 17. 25—27. 50.

Plamenné písmo na stene bol Boží rozsudok, ktorý bol vykonaný ešte v tú noc, keď Daniel oznámil výklad kráľovi Balsazárovi. Splnenie nenasleduje vždy hneď po prorocktve. Niekedy uplynú desaťročia ba i stáročia než naplnené predpovede potvrdia Božie povolanie proroka, ktorý už dávno nie je medzi živými.

10. Čo je hlavným cieľom prorockých výpovedí? 5. Moj. 18, 15; Iz. 53, 4. 5; Zach 9, 9; Mich 5, 2; Zj. 1, 7.

VAROVANIE PRED FALOŠNÝMI PROROKMI

11. Pred čím varoval Ján, aby chránil cirkve pred falošnými prorokmi? 1 Ján 4, 1.

12. K čomu nabáda apoštol Pavel všetkých kresťanov? 1. Tes. 5, 20. 21.

K přemýšlení: Posudzoval si sám spisy ducha prorockého podľa skúšobných známok uvedených v tejto úlohe? Si ochotný prijať prorocké svedectvo o Kristu?

7. ÚKOL — DNE 18. KVĚTNA 1963

Spolehlivost prorockého poselství

Zlatý verš: 2. Par. 18, 13.

PROROCKÉ POSELSTVÍ JE SPOLEHLIVÉ

1. Co můžeme říci o spolehlivosti prorockého poselství? 2. Petra 1, 19.

Prorocké výpovědi jsou spolehlivé, protože jsou inspirovány Duchem Božím. Autorita proroků je založena na slovech: „Takto praví Hospodin!“

2. Koho označují proroci za původce svých poselství? Aggeus 1, 3. 7. 13.

POKUSY OVLIVNIT PROROKA

3. Které okolnosti přiměly krále Achaba k tomu, aby se tázal proroka Micheáše na výsledek jednoho podnikání? 2. Par. 18, 1—8.

Zbožný Jozafat chce rozhodně slyšet hlas proroka Páně. Achab se však hněvá na Micheáše, který je neúplatný a prorokuje jen pravdu.

4. Jak se snažil Achabův posel ovlivnit proroka Micheáše? 2. Par. 18, 12.

5. K čemu se rozhodl Micheáš nehledě na okolnosti? 2. Par. 18, 13. 16. 27.

Micheáš, prorok Páně, který se nenechal ovlivnit, byl uvržen do vězení. Král Achab táhl do boje navzdory předpovědi o porážce a byl také skutečně poražen. Jozafat jen stěží zachránil svůj život.

F A L E Š N Á O B V I Ň O V Á N Í

6. Z čeho obviňovali vedoucí muži judští proroka Jeremiáše, který jim přinášel důležité Boží poselství? Jer. 43, 1. 2.

U Jer. 42, 4—22 je zpráva o radě proroka Jeremiáše, kterou vedoucí muži judští odmítli. Jeremiáš jim věrně tlumočil Boží poselství, které jim Pán dal na jejich dotaz, jakou cestou se má Juda v této době ubírat.

7. Od koho přicházela podle názorů judských vůdců rada, kterou dával Jeremiáš z příkazu Páně? Jer. 43, 3.

Aby mohli odmítnout jasný pokyn, který se jim nezdál být ani dobrým ani bezpečným, obvinili vůdové judští Jeremiáše, že poselství pochází od jeho písaře a nikoli od Boha. Mohli sice pravdu srazit na zem, ale nikdo nemohl změnit chod událostí, které Bůh předpověděl.

R O Z E Z N Á N Í B O Ž Í M O C I

8. Oč prosil Balák Baláma? S jakým úspěchem? 4. Mojž. 22, 1—7; 23, 5—11.

Balám byl kdysi dobrým mužem a prorokem Božím, ale odpadl a oddal se sobectví. Stále však ještě předstíral, že je služebníkem Nejvyššího. Věděl, co vše-

chno Bůh učinil pro Izraele. Když poslové vyřídili své poselství, věděl dobře, že jeho povinností je odmítnout odměnu Balákovu a posly propustit. Ale on si zahrával s pokušením a nutil posly, aby u něho zůstali přes noc. Prohlašoval, že nemůže dát žádnou důležitou odpověď, dokud se nebude Pána tázat o radu. Balám věděl, že jeho zlořečenství nemůže způsobit Izraeli žádnou škodu. Bůh byl na straně Izraele a pokud mu byli Izraelští věrní, nic nesvedla proti nim nepřátelská moc země ani pekla. Slova vyslanců lichotila jeho pýše, když říkali: „Komu ty žehnáš, požehnaný bude, a komuž ty zlořečíš, bude zlořečený.“ Chtivě přijal nabízené dary a snažil se pak vyhovět přání Baláka, zatím co předstíral, že chce být poslušný vůle Boží.

9. Co prohlásil jasně chamtivý Balám Balákovi? 4. Mojž. 22, 38.

Na čem stavěl toto prohlášení? 4. Mojž. 22, 20.

Jak rád by byl Balám vyhověl Balákovi! Ale nesměl mluvit, co by byl chtěl, nýbrž musel zvěstovat poselství, které mu dal Bůh. Boží příkaz zněl: „Což prikazují tobě, to čiň!“

10. Jak se choval Balám, když se Balák postavil proti tomu, že mu nechce proklít Izraele? 4. Mojž. 23, 12. 25. 26; 24, 10—13.

11. Jaký konec vzal muž, který se vydával za proroka Božího, a přece jím nebyl? 4. Mojž. 31, 8.

Přesto že byl Balám pochybnou osobností, používá ho Bůh, aby proti vůli odpadlého proroka čtyřikrát vyslovil požehnání nad svým lidem. Jeho neobrácenost (chamtivost, neupřímnost a lest) nachází svou spravedlivou odměnu v násilném konci. Balám padá

s Madiánskými, kterých použil jako nástrojů pro své zlé úmysly s Izraelem.

12. Co dal Pán prorokům za úkol? Amos 3, 6. 7; Ozeáš 12, 10.

Hlasem prorocké trouby má být lid probuzen a navrácen k Bohu. Od této povinnosti se nemůže žádný pravý prorok osvobodit.

13. Jak se přizná Kristus k těm, kteří budou nalezeni věrní v jeho službě? Mat. 10, 40. 41.

Jak vzácní jsou našemu Pánu jeho služebníci a jeho svědkové! Kdo přijímá jejich svědectví, přijímá také jej. Jak přesně pozoruje i tu nejmenší službu lásky, kterou konáme! Z Božího zplnomocnění prohlašuje: „Kdo přijímá proroka ve jménu proroka, odplatu proroka vezme.“

K p ř e m ý š l e n í: Jsi přesvědčen o neporušenosti prorockého poselství? Může lidská nedostatečnost změnit Boží úmysly? Přemýšlej o tom, jak bys mohl být nápomocen Božím služebníkům a poslům!

8. ÚKOL — DNE 25. KVĚTNA 1963

Autorita písma svatého

Zlatý verš: 2. Tim. 3, 16. 17.

Ve svém slově sdělil Bůh lidem poznání, které je potřebné ke spasení. Písmo svaté je neklamné zjevení jeho vůle, je to Boží inspirované slovo. Podává nám měřítko bohulibého života a zvěstuje nám Boží zásady. Proto můžeme důvěřovat slovům Písma svatého. Budeme-li se řídit jeho zásadami, pocítíme ve svém životě i jeho požehnaný vliv.

BOŽSKÁ INSPIRACE PÍSMO SVATÉHO

1. Co praví apoštol Pavel o obsahu Písma svatého?
2. Tím. 3, 15—17.

Písatelé Písma svatého byli pod vlivem Ducha Svatého, který vyzařuje z jejich spisů. Jeden z důkazů, že Písmo sv. je od Boha, záleží v tom, že zcela změnil život člověka, který se řídí jeho pokyny a zásadami. „Slovo Boží. . . působí ve vás věřících.“ (1. Tes. 2, 13.)

2. Jakými slovy popisuje Petr působení Boží inspirace? 2. Petra 1, 21.
3. Sdělii Bůh pisatelům v každém případě přesná slova jejich poselství? Ezech. 40, 4 porovnej s Zjev. 1, 10. 11.

Boží vůlí bylo sdělití světu pravdu skrze lidské nástroje. Bůh sám skrze svého svatého Ducha uschoptil lidi k tomu, aby tento úkol splnili a myšlenky, které jim vnukl, aby napsali nebo je ústně pronesli. Tímto způsobem byl nedokonalým lidským bytostem svěřen poklad Božího slova. Bible je Božím svědectvím, ačkoli byla napsána lidmi. Sílu jejího vlivu pozná jenom ten, kdo se podle ní řídí.

4. Jaký přívlastek je někdy dáván prorokům Božím?
Luk. 1, 70.

Proroci, kteří byli puzeni Duchem svatým, byli posvěcení a Bohem povolání lidé, kteří měli konat svaté dílo. Ačkoliv jejich hluboká zbožnost byla nutným předpokladem pro prorockou službu, museli jako i my bojovat proti slabostem a hříchům. Prorok Jonáš musel bojovat s lidskou bází, David s tělesnými žádostmi. Mojžíš zhřešil již na hranicích zaslíbené země, zatím co v celém svém životě se osvědčoval jako věrný služebník Boží. Milostivý Bůh se přiznal

k těmto mužům víry přes jejich slabosti a přijal jejich vyznání i pokání. Tak jedná Bůh s námi hříšníky. Odpadne-li však někdo jako Balám, který se zřekl věrnosti k Bohu pro osobní zisk, pak s ním Pán nemůže pěstovat společenství a nemůže takového člověka ponechat ve své službě.

AUTORITA PÍSMO

5. O kom svědčí Písmo svaté? Jan 5, 39.

Pán Ježíš praví o Písmu staré smlouvy: „Tať svědectví vydávají o mně.“ Když tato slova platí o Starém zákoně, čím více platí i o Novém zákoně, který nám podává zprávy o životě a smrti Syna Božího. Ano, celé Písmo mluví o Kristu jako o našem Spasiteli — od zprávy o stvoření světa až po obnovení Božího společenství v království Božím. Chceme-li poznati Spasitele a pochopit spasení, které nám vydobyl, musíme studovat slovo Boží. Zde poznáme neporovnatelnou lásku Boží a lásku jeho milého Syna.

6. Na kterou autoritu se odvolával Kristus ve svém pozemském životě? Luk. 4, 4. 8. 10; 5. Mojž. 8, 3.

Ježíš odporoval satanu slovy Písma svatého: „Psánoť jest!“ V každém pokušení bylo slovo Boží jeho zbraní. Satan žádal od Krista, aby na znamení svého božství učinil div. Větší však než každý div je pevná důvěra a ochotné podřízení se slovu Božímu. To je znamení, kterému není možno odporovat. Jelikož Kristus zaujal tento postoj k slovu Božímu, nemohl jej pokušitel přivést k pádu. Není to i pro nás správný způsob boje s hříchem? Nemáme i my vzítí slovo Boží za svého vůdce na cestě života a jít za ním?

7. Jak dlouho trvá slovo Boží? Iz. 40, 8; Mat. 24, 35.

Ačkoliv se satan snažil zničit slovo Boží, uchoval Bůh předivně svou svatou knihu beze změny až do dnešní doby. Ona je světlem, která svítí na cestu k nebesům.

JAK MÁME BÁTAT V BIBLI

9. Jaký krásný příklad v bádání Písma zanechali věřící v Beriji? Sk. 17, 11; Ž. 119, 35. 36. 38. 40.

Při studiu Písma bychom měli vynaložit všechny své síly ducha, abychom mohli pochopit Boží pravdy, pokud je to nám jako smrtelníkům možné. Požehnání však zakusíme teprve tehdy, když přijmeme Písmo jako skutečné slovo Boží a postavíme se pod jeho autoritu. Bibli bychom nikdy neměli číst bez modlitby. Dříve než ji vezmeme do rukou, je nutné prosit o osvětlení Duchem svatým, který nám také bude dán.

10. Kterou důležitou zásadu uvedenou v knize Zjevení můžeme vztahovat na celou bibli? Zjev. 22, 18—19.

Písmo svaté je pro nás závazné jako celek. Buď je inspirováno Bohem ve všech svých knihách, nebo ztrácí svůj nárok na autoritu. Podrobíme-li je našemu lidskému posuzování, co je v něm správné a co nesprávné, co lidské a co Boží, pak je okrádáme o Boží sílu, která může přijít k uplatnění v našem vlastním životě. Kristus dal zaslíbení: „Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, tenť bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha čili mluvím já sám od sebe.“ Přijmou-li lidé Písmo svaté v jeho celistvosti, nemohou vzniknout žádné falešné nauky.

11. Jaké smýšlení musí mít člověk, chce-li rozumět slovu Božímu? 1. Kor. 2, 12—14.

12. Jakou zkušenost učiní všichni lidé, kteří uskutečňují biblické pravdy ve svém životě? Ž. 119, 103—105; Luk. 4, 4.

K p ř e m ý š l e n í: Co znamená pro tebe Písmo svaté? Přijímáš jeho božské rady také tenkrát, když se protíví tvým náklonnostem? Jaké je tvé mínění o poslušnosti vůči slovu Božimu?

9. ÚLOHA — 1. JÚNA 1963

Miesto a dielo ducha prorockého

Základný verš: Ef. 4, 8. 11. 13.

Slovo Božie môže osvietiť myseľ každého človeka a každý, kto chce, môže mu rozumieť. Napriek tomu však mnohý človek, skúmajúci v Božom Slove, stojí v pravom rozpore s jeho najjednoduchšími naukami. Záleží na pravom chcení. V poslušnosti k Božiemu Slovu budeme sa stále hlbšie presvedčovať o jeho sláve a božskom pôvode. Slovo Božie obsahuje bohatstvo zásad, ktoré sú potrebné k utváraniu správnych životných zvykov. Všeobecné a osobné svedectvá sú určené práve k tomu, aby upútali našu pozornosť na tieto zásady.

POŽEHNANIE DUCHOVNÝCH DAROV

1. Čo chcel apoštol Pavel, aby veriaci v Korinte tiež vedeli? 1. Kor. 12, 1.

Cirkev mala rozumieť významu o pôsobení duchovných darov. Veľa sa hovorí o ovocí Ducha, ale málo o daroch Ducha. Tieto dary obohacujú a zúšlachťajú cirkev, stavajú pred ňu jednotný cieľ, posilňujú jej svedeckú službu a pripravujú ju pre krásu.

lovstvo Božie. To sú nebeské prostriedky k dosiahnutiu jednoty cirkvi. Ježiš sa modlil za to, aby cirkev bola jednotná, ako On je jedno s Otcom. (Ján 17. kap.) Pavel napomínal Korintských v Kristovom mene, aby jednako mysleli a zmýšľali. (1. Kor. 1, 10.)

2. Vymenuj hlavné dary Svätého Ducha! 1. Kor. 12, 28. 8—10.

Pre cirkev je dôležité, aby rozumela úlohe ducha prorockého. Od starodávna hovoril Boh k ľuďom skrze prorokov a apoštolov. Dnes k nim hovorí vo svedectve svojho Slova a cez ducha prorockého. Vo všetkých dobách dával Boh svojej cirkvi potrebné pokyny k vykonaniu Božej vôle a ukazoval cestu, ktorou sa majú brať.

3. O čo sa mali veriaci v Korinte obzvlášť usilovať? 1. Kor. 14, 1.

Dar proroctva je po dare jednorodného Syna Božieho a Ducha Svätého, tým najväčším darom, čo ľudstvo dostalo.

4. Ako sa mali prejavíť duchovné dary? 1. Kor. 12, 28. Ako dlho majú trvať? 1. Kor. 13, 9. 10.

Dar prorockého ducha uznávali vedúci mužovia našej cirkvi od chvíle, kedy sa prejavil. Cirkev sa neochvejne pridžžala Božieho vedenia, ako sa prejavilo v nástroji prorockého daru.

ÚČEL DUCHA PROROCKÉHO

5. K akému účelu dáva Boh svojej cirkvi duchovné dary? Ef. 4, 11—14; 1. Kor. 12, 7; 14, 22b.

Ovocie ducha prorockého ukazuje, že jeho vplyv prispieva k duchovnému stavu a k mravnosti cirkvi.

Ovocím je tiež naša opravdová snaha bojovať proti každej nepravosti v nás. I radosť zo všetkého dobrého je jeho ovocím. Duch Svätý nám ukazuje nebezpečia, ktorými musíme prechádzať na ceste do kráľovstva Božieho; zjavuje nám už vopred úskoky stanove a varuje nás pred jeho nástrahami. Duch prorocktva vždy znovu a znovu ničil v zárodku fanatického ducha, ktorého sa satan snažil priviesť do cirkvi. On odkrýval skrytú nespravodlivosť, privádzal zlo pod svetlo a zjavoval pohnútky úprimných srdc. Tento duch nás vždy znovu prebúdza k väčšej odovzdanosti Bohu, napomína nás k horlivému úsiliu o posvätenie a k väčšej pilnosti v Ježišovej službe.

6. Aký postoj zaujíma „Verný Svedok“ k laodičej-skej cirkvi a akú radu jej dáva? Zj. 3, 14. 19.

Očistný proces sa uzatvára káraním a napomenutím skrze prorokov. Či nie je pozoruhodné, že sa prejavuje v súvislosti s poslanstvom k cirkvi laodicejskej? Ak nás Boh kára, že sme sa odvrátili od správnej cesty, to nie je nijakým dôkazom, že nás opustil. On hovorí: „Ja všetkých, ktorýchkoľvek milujem, káram a trescem. Rozhorli sa teda a kajaj sa!“

7. O čom svedčí Božia kázeň? Žid. 12, 6. 7. K čomu nás vychováva? Verš 11.

8. Aké poučenie si berie cirkev z Petrovho videnia? Skt. 10, 34. 35.

Petrovo videnie zmenilo predsudky voči pohanom. Duch prorocký podobne usmerňuje tých, ktorý sú náchylní odvrátiť sa od biblických zásad a zablúdiť. Ježiš hovorí o tejto moci: „Uvedie vás do každej pravdy.“ Služobnica Pánová tiež píše: „Milí bratia a sestry, doporučujem vám Slovo Božie ako smernicu pre vašu vieru a život. Vo svojom Slove Boh sľúbil, že v poslednej dobe dá videnie, nie ako pravidlo

viery, ale ako útechu pre svoj ľud a ako pomoc pre tých, ktorí sa odvrátili od biblickej pravdy. Má sa to diať tým istým spôsobom, ako Boh zachádzal s Petrom, keď ho chcel poslať k pohanom a apoštol k tomu vnútorne nemal žiadny vzťah.“

9. Ako sa vyjadrovala služobnica Pánova o vzťahu svojich posolstiev k Písmu?

ODPOVEĎ: Všetky dodatočné svedectvá, ktoré dáva Duch Svätý cirkvi, nemôžu nikdy zaujať miesto Písma alebo zmeniť biblické pravdy. Písmo sväté hovorí jasne, že Božie Slovo je meradlom, ktorým máme skúmať všetky body viery. Boh používa prorokov a ich posolstvá, aby obrátil zrak svojej cirkvi na svoje Slovo a umožnil jej lepšie pochopiť svoje Slovo.

10. Aký zvláštny príkaz dal Boh skrze svojich prorokov? Iz. 58, 1; Ez. 11, 20.

Zvláštne Božie prikázanie znie: Dôrazne napomínať mladých i starých, aby sami skúmali Písmo. Stúdium Božieho Slova rozširuje obzor, posilňuje vôľu k dobru a uschopňuje myseľ, aby sa mohla zaoberať hlbokými a ďalekosiahlymi otázkami pravdy. Kto sa v úcte skláňa pred Božím Slovom, môže byť istý, že mu je odpustené a môže sa tešiť zo všetkých Božích zasľúbení.

11. Ako má znieť odpoveď cirkvi? Ž. 119, 80.

Hoc by len niektorí v cirkvi vytrvali v pevnej viere v Boha a budú sa uprimne cvičiť v poslušnosti k Božím príkazom, stanú sa mnohým oporou a budú posilou pre tých, ktorí sú ešte slabí vo viere. Duchovne rýchlo porastieme, ak sa budeme pridržať Božích rád. (Iz. 58, 6—8.)

K premýšľaniu: Nachádzam radosť v dennej četbe Slova Božieho? Verím pevne v spasenie ponúkané v Kristu? Aký účinok má toto poznanie na môj život? Sú mi prikázania Božie bremenom, alebo rozkošou?

10. ÚKOL — DNE 8. ČERVNA 1963

Znaky Boží cirkve

Zlatý verš: Zjev. 12, 17.

Bůh vede svou církev prikázáními Božími a vírou Ježíšovou. Různými dary, které dal své církvi, dozrají všichni v jednotu víry.

CÍRKEV BĚHEM STALETÍ

- 1. Kterou pravdu zjevil Kristus Petrovi jako odpověď na jeho vyznání? Mat. 16, 13—19 porovnej s. Efez. 2, 19—22.**

Kristus je pro věřící pevným základem. Na této živé skále mohou stejně stavět všichni lidé bez ohledu na osobu. Pavel praví o svém apoštolském úřadě ve službě Ježíše a evangelia: „V moci divů a zázraků, v síle Ducha Božího, takže jsem od Jeruzaléma vůkol až k Illyrické zemi naplnil evangeliem Kristovým. A to tak byv žádostiv kázati evangelium, kdež ani jmenován nebyl Kristus, abych na cizí základ nestavěl.“ (Řím. 15, 19, 20.)

- 2. Jak položil Kristus základ pro svou církev? Jan 1, 36—51.**

Povoláním Jana, Ondřeje, Šimona, Filipa a Nataeae byl dán základ křesťanské církvi.

3. Kdo měl být po nanebevstoupení Kristově jeho zástupcem na tomto světě? Jan 14, 16—18.

Kristus poučil své učedníky o daru, který chtěl udělit svým následovníkům a tak jim otevřít neomezené zdroje své milosti. Zaslíbil jim dar Ducha svatého slovy: „A jáť prositi budu Otce a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky; toho Ducha pravdy.“

4. Které dary Ducha byly zaslíbeny církvi? 1. Kor. 12, 7—11; Jan 14, 26; 15, 26.

Duch svatý byl největším darem, který mohl Kristus vyprosit u Otce pro svou církev. Avšak Duch Boží, který je sám darem, stal se opět dárce darů, které mají sloužit k dokonalosti církve. (1. Kor. 12, 1. 7.)

5. Co zaslíbil Kristus svým učedníkům před svým odchodem? Mat. 28, 20b.

Ježíšovo zaslíbení: „A aj, já s vámi jsem po všechny dny“ se naplnilo přítomností Ducha svatého. Mistr praví o svém zástupci, Duchu svatém: „U vás přebývá a ve vás bude.“ (Jan 14, 17.) Jan píše ve svém prvním listě — 1. Jana 3, 24: „A po tomť poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.“ Ježíš řekl o Duchu svatém: „... aby s vámi zůstal navěky.“ (Jan 14, 16.) Také dary Ducha mají zůstat v církvi až do konce časů.

KŘEŠŤANSKÁ CÍRKEV V PROROCTVÍ

6. V jakém symbolu ukázal Kristus Janovi křesťanskou církev? Zjev. 12, 1—5.

1. Žena oděná sluncem představuje pravou církev Boží. (Viz Jer. 6, 2; Efez. 5, 25.) 2. Pacholíkem je míněn Kristus. (Žalm 2, 7—9.) 3. Velkým ryšavým

drakem je míněn v první řadě satan, ale také pohanský Řím. 4. „Jiní ze semene ženy“ představují církev Kristovu před druhým příchodem Páně. (Zjev 12, 17.)

7. Jak popisuje Jan církev po nanebevstoupení Kristově? Zjev. 12, 13. 6. 14—16.

Když Satan nemohl svými útoky přemoci syna Božího, zaútočil na ženu, t. j. církev. Nejdříve začalo pronásledování církve v Jeruzalémě (Sk. 8, 1; 8, 1, 2), později byli křesťané pronásledováni pohanským Římem a pak ve středověku Římem papežským. (Zj. 12, 6.) Na konci 18. stol. utichlo toto pronásledování. Nyní nastala doba k naplnění poslední části proroctví o církvi.

8. Co je řečeno o církvi ostatků? Zjev. 12, 17a.

ZNAKY CÍRKVE OSTATKŮ

9. Podle čeho je možno poznat církev ostatků? Zjev. 12, 17b; 10, 10b.

10. Co mají proroci podle výpovědi anděla? Zjev. 19, 10; 22, 9.

11. Které další znaky má církev Boží? Zjev. 14, 12. 13.

12. Jaké poselství je svěřeno poslední církvi? Zjev. 14, 6—13; Mat. 24, 14.

Církev, která zvěstuje trojandělské poselství, je církvi „ostatků“. Bůh prověřuje svou církev, aby zdůraznila zákon Boží a zvěstovala lidem Krista. Skrze církev má být na svět vylita plnost lásky Boží a svět má být osvícen Boží slávou. Kristova modlitba, aby jeho církev byla jedno, jak on je jedno se svým Otcem, bude tehdy splněna, až nám bude Duch Boží dán v plnosti a skrze jeho neustálou přítomnost bude

církev vydávat světu mocné svědectví o zachraňující spásitelné lásce Boží.

14. Co řekl Ježíš o církvi? Mat. 16, 18b; Joel 2, 32.

Vysbozování platí pro všechny národy a jazyky. Věřící stavěli svou víru na úhelném kameni, Kristu. Jim patří ten kámen, který je tak vzácný v očích Božích. Oni náležejí Ježíši, vítězi nad hrobem a smrtí.

K přemýšlení: Pokládáš to za nutné náležitosti k církvi ostatků? Zkoumej, zda jsi stavěl na správném základě! Zopakuj si ještě jednou zvláštní znaky církve Boží!

11. ÚKOL — DNE 15. ČERVNA 1963

Bůh vede a chrání

Zlatý verš: Ž. 32, 8.

ZASLÍBENÍ A POSELSTVÍ

- 1. Jak byli v dřívějších dobách jmenováni proroci?
1. Sam. 9, 9.**
- 2. Co praví prorok Izaiáš o těch, kteří zvěstují pokoj a potěšené věci? Iz. 52, 7.**

Prorok vidí v duchu posly, jak spěchají s poselstvím milosti od města k městu. Tam jsou radostně pozdravováni strážnými. Celý svět se má těšit z toho, že má silného Pomocníka a Spasitele. — Na druhé straně však slyšíme pláč Ježíšův: „Jeruzaléme, Jeruzaléme, morděři proroků...“ Přesto však není možno přerušit službu Božích věrných poslů, pokud jsou tu ještě lidé, kteří touží po spasení.

3. Které zkušenosti prvotní církve svědčí o důležitosti církevního řádu a církevní organizace? Sk. 6, 1—6; 15, 1—32.

Jakým požehnáním byla pro prvotní církev církevní organizace! Volbou úředníků sboru bylo možno vyhovět potřebám rostoucí církve. Rady apoštolů udržovaly čistotu učení v církvi.

4. Která zkušenost přiměla apoštola Pavla k tomu, aby zvěstoval evangelium také v Evropě? Sk. 16, 9. 10.

Nyní jim bylo jasno, proč jim Duch Boží bránil. Poselství Kristovo mělo být hlášáno i v Evropě. S jakou radostí přijal apoštol Pavel toto volání, poznáváme z výroku: „A jakž to vidění viděl, ihned jsme usilovali o to, abychom šli do Macedonie.“

5. Jaký pozoruhodný příklad Božího vedení a Boží ochrany máme z doby Ezechiášovy? 2. Par. 32, 22; Iz. 37, 1. 2. 6. 7. 35—37.

Když se král Ezechiáš a prorok Izaiáš snažili zachránit Judu před zničením od krále asyrského, poslal Pan „anděla, kterýž vyhladil každého udatného“ (2. Par. 32, 21). Král asyrský byl nucen vzdát se svého podniku. Takto byl Bohem veden a chráněn král Ezechiáš. Když pozorujeme lépe okolnosti Boží pomoci, poznáváme, že příčina byla v pevné a stále víře všeho lidu. Nenechali se zastrašit posměchem ani lichocením ani hrozbami, nevyšli ze své „tvrze víry“. Předložili svůj žal Bohu na modlitbě a zakusili předivné Boží vysvobození.

CHRÁNÍCI POSELSTVÍ

6. Jaká další služba byla svěřena Mojžíšovi k vedení lidu izraelského? Ozeáš 12, 13.

Během staletí posílal Bůh vždy znovu své posly proroky, aby varovali před bludy a aby povzbuzovali dítky Boží ke správnému duchovnímu životu. Bůh vysvobodil předivným způsobem skrze Mojžíše svůj lid, který byl v otroctví, nevědomosti a namnoze i odpadl. Vedl jej pak na hranice země zaslíbené. Pro jejich duchovní i tělesné blaho jim dal zákony, které měly hlásat celému světu, že radostné ostříhání správných zásad přináší požehnání. Lid se však proti tomu vzpouzel. Hlas proroka Mojžíše vždy znovu varoval před nebezpečími neposlušnosti a ujišťoval je o Božím zalíbení a požehnání, budou-li poslušní.

7. Jaká cesta je už napřed vyznačena církví, která ostříhá příkázání Boží a má víru Ježíšovu? Zjev. 12, 17.

8. Proč dal Bůh své církvi dary? Efez. 4, 11. 13.

Pavel viděl v duchu církev zbudovanou, zdokonalenou a žijící v jednotě. Její členové byli upevněni v učení a nenechali se zmítat různým větrem lidského učení, které vnikalo do církve. Jakým požehnáním to je i pro církev ostatků, když obdržela rady a pokyny, které otevírají oči věřících pro pravdy slova Božího.

9. Jak pomáhal prorok Elizeus svým poselstvím Izraeli? 2. Král. 6, 8—12.

Prorok, jako mluvčí Boží, věděl o tajných rozhodnutích syrského krále proto, že mu to Bůh zjevil.

10. Jak vedl a vysvobozoval Pán svůj lid z těžké situace? 2. Par. 20, 14—20; Soudců 4, 1—7. 14.

Věřící člověk zakusí Boží moc. Když se Jozafat a celý lid jeruzalémský sklonili pokorně a s vírou před nařízením Páně, zakusili pomoc Boží. Ještě dříve

než bylo dosaženo vítězství, objednal Jozafat zpěváky, kteří měli Pánu zpívat písně díkyčinění. To byl důkaz, jak pevně věřil v zaslíbení Boží pomoci.

K přemýšlení: Jak to vypadá s naší vírou? Dovedeme se vírou spolehnout na Boha, když se dostaneme do těžkostí?

12. ÚLOHA — 22. JÚNA 1963

Jasně svetlo proroctva

Základný verš: 2. Pet. 1, 19.

Ježiš predpovedal učeníkom ťažkosti, s ktorými sa stretnú, aby boli na ne vnútorne pripravení. Povedal im: „Už teraz som vám povedal, prv ako by sa to stalo, aby ste uverili, až sa stane.“ (Ján 14, 29.) Nechcel, aby ich ťažkosti prekvapili a preto im trikrát predpovedá svoje utrpenie i smrť. Tieto predpovede ich mali utvrdiť vo viere v Krista a pomôcť im lepšie pochopiť Jeho spasiteľné dielo. Z toho istého dôvodu dovolil Boh za starodávna svojim prorokom, aby videli na stáročia vpred a zjavoval im v hrubých obrysoch budúce udalosti. Proroci potom podávali zprávu o tom, čo im bolo zjavené pre poučenie a povzbudenie cirkvi. Inšpirované poslanstvo potvrdzuje zvest biblického proroctva a pomáha k plnšiemu a lepšiemu poznaniu.

POSOLSTVO PRE JEDNOTLIVCA

1. Čo sa stane s mnohými, ktorí odpočívajú v hrobe? Dan. 12, 1. 2.

Mnohí veriaci si priali vidieť Ježiša prichádzajúceho na nebeských oblakoch. Mnohí však zomreli a odpočívajú v hrobách. Títo však nebudú sklamaní vo viere. Hlas Boží ich probudí a vyvedie z hrobov, a oni budú svedkami druhého príchodu Kristovho.

2. Čo hovorí Nový Zákon o klamnej moci satanovej?
2. Tes. 2, 9. 10; 2. Kor. 11, 13—15; Zj. 16, 13. 14.

Základ satanovho klamu bol položený už v ráji, keď uistoval Evu: „Istotne nezomriete.“ Cez celé stáročia rozsieval ďalej semeno podvodu a spôsobil mnoho zmätku a neistoty. V špiritizme pripravil zvláštny podvod. Okrem tých, ktorých zdържа Božia moc, aby neuverili jeho slovám, mnohí nebudú vedieť rozoznať pravdu od klamu.

3. Čo sa má stať na poli náboženskom? 2. Tes. 2, 3. 4; Zj. 13, 3. 4. 8. 9.

V druhom liste Tesalonicenským ap. Pavel napísal, že deň Kristov nebude skôr, kým nepríde veľké odpadnutie a nebude zjavený ten človek hriechu, syn zatratenia.

4. Čo zasľúbil Boh svojej cirkvi? Zj. 3, 10.

Všetci, ktorých viera pevne spočíva na Božom Slove, budú zachránení v hodine pokušenia. Žijeme v dobe pred druhým príchodom Kristovým. Vyplňovanie prorockého slova nám ukazuje, že Ježiš je pred dvermi. Toto by nás malo povzbudzovať k väčšej vernosti a horlivosti.

5. Čo sa hovorí o pomere medzi bohatými a chudobnými? Jak. 5, 3—6.

Ak hrdza svedčí proti bohatým, chce nám tým Písmo povedať, že boháči radšej nechali svoje hod-

noty zničiť, než aby ich spravodlivo rozdelili. Veriaci musí ochotne podporovať dobro.

6. Aký pokyn dostala cirkev? 2. Kor. 6, 14—18; Iz. 8, 12.

Pavel hovorí o rozhodnosti, akú má kresťan prejavovať v živote viery. Požaduje, aby veriaci pestovali obecenstvo s tými, čo veria v Pána Ježiša a poslúchajú Ho. Prorok Izaiáš vyjadruje tú istú myšlienku, keď nás nabáda, aby sme dúfali v Hospodina.

BOŽIE RADY

7. Aký pokyn dostala Samuelova matka pred narodením svojho dieťaťa? Sud. 13, 13. 7.

8. Aké dôsledky majú správne zásady výživy? Kaz. 10, 17; Dan. 1, 13—17.

Naše telesné, duševné a mravné blaho úzko súvisí s našimi návykmi v jedení a pití. Ako je dobre, keď človek pri prvej príležitosti prizná sa k svojej zásade ako Daniel. Prejedanie unavuje telo a duchu neprospieva. Ak tento zlozvyk pestujeme dlhé roky, zapríčiní nám mnohú nemoc a predčasnú smrť. Veriaci človek má byť striedmy a skromný, má poznať zásady správnej životosprávy.

CIRKEV A PRÍPRAVA NA STRETNUTIE S PÁNOM

9. Ako popisuje Zachariáš satana? Čo znamená zámena rúcha? Aké zaslúbenie dostal Jozua? Zach. 3, 1—7.

Zachariášovo videnie sa vzťahuje obzvlášť na skúsenosť Izraela v deň zmierenia. Satan ich obviňuje pred Bohom. Tvrdí, že pre svoje hriechy stratili ná-

rok na Božiu ochranu. K tejto obžalobe Jozua nemôže nič povedať, lebo žalobca povedal pravdu. Je tu však zľutovná láska Božia, ktorá očisťuje a prijíma kajúceho človeka. Všetci, ktorí sa odiali rúchom Kristovej spravodlivosti, budú stáť pred Bohom ospravedlnení. Satan nemá moc vytrhnúť ich z Kristovej ruky. Aká to útecha pre všetkých hriešnikov!

10. Čo hovorí Písmo o viere pred druhým príchodom Kristovým? Luk. 18, 8.
11. Čo sa stane prv než príde Kristus? Mat. 24, 14; 28, 19. 20.
12. Ktoré prorocké slová sa vzťahujú na víťaznú cirkev? Pies. Šal. 6, 9; Iz. 60, 1—5; Joel 2, 32.

K premýšľaniu: Aký by bol sbor, keby všetci jeho členovia boli takí ako ja?

Důvěra k duchu prorockému

— 13. ÚKOL — DNE 29. ČERVNA 1963

Zlatý verš: Sk. 26, 19.

Celé čtvrtletí jsme studovali o duchu prorockém a viděli jsme, jak Pán sděloval svá poselství skrze tento dar. Pro každého z nás vzniká nyní otázka: „Jaký postoj zaujímám k tomuto daru? Co znamenají dary ducha prorockého pro mne? Jak použiji těchto rad?“

JAK SE CHOVÁM, KDYŽ JSEM KÁRÁN?

1. Jakým obrazem líčí Bůh dílo proroka? Ozeáš 6, 5.

Jiný překlad praví: „biji je“ — (Luther). Kraličtí to přeložili výstižněji, neboť mluví o otesávání, což ukazuje na přípravu kamene ke stavbě. Je to vhodný obraz, kde nebeský sochař bere hrubou žulu duše a tvoří z ní krásný předmět.

2. S jakým úmyslem posílal Bůh za starodávna své proroky ke zbloudilému lidu? 2. Par. 24, 19.

Než Bůh potrestal svůj lid, vždy jej napřed varoval. Šlo vždy o otázku: Mám zapřít sama sebe a přijmout radu Boží, protože chci ve svých hříších setrvat? V mnoha případech byla svědectví proroků přijata, lidé skoncovali s hříšnými náklonnostmi a podle Božích rad začali nový život. V jiných případech lidé dále pěstovali hříšné sklony a zamítali Boží varování. Většinou jim scházela mravní odvaha vzdát se škodlivých zvyků, scházela jim dobrá vůle k poslušnému životu.

3. Jaká poselství měli zvěstovat proroci podle přání lidu judského? Iz. 30, 10; Ez. 33, 30 až 33.

V tomto požadavku vůči prorokům, aby nesli klamné poselství a kázali to, po čem toužilo jejich srdce, jeví se míra jejich neposlušnosti. Což nechtěli vidět, že Bůh volá k zodpovědnosti všechny, kterým svěřil nějaké zvláštní poselství? Jen falešní proroci se táží na lidské mínění a škodlivě překrucují právo. Plná moc pravého proroka záleží ve věrném tlumočení Božího příkazu.

4. Jak se choval Achab vůči proroku Božímu? 1. Král. 22, 8. K čemu vedl často takovýto postoj? Sk. 7, 52.

Posel, který přivádí proroka Micheáše, jej chce ovlivnit slovy: „Všichni ostatní prorokují králi dobré

věci. Vol svoje slova tak, abys mu rovněž prorokoval dobro.“ — Micheášovi však nejde o královu přízeň. Dokázal, že je pravým prorokem, když odpověděl: „Což mi koli řekne Hospodin, to mluvití budu.“ Dvořané byli tehdy zvyklí na faleš, a proto se nemůžeme divit, že proroci museli trpět mnohá příkoří.

5. Jak se zachoval David vůči poselství, které mu přinesl prorok Nátan? 2. Sam. 12, 7. 9. 13.

POCHOPENÍ SVĚDECTVÍ

6. Jaký postoj zaujal Pavel k nebeskému vidění? Sk. 26. 19.

Pavel použil svědectví osobně pro sebe. Tento zážitek změnil jeho myšlení i činnost. Vedl jej k důkladnému obrácení a dal jeho životu docela jiný směr. Neměli bychom se i my zadívat do svého osobního života a položit si otázku: Poslouchám Boží poselství?

7. Kdo je nápomocen upřímnému člověku při zkoumání zjevené pravdy? 1. Kor. 2, 12. 13.

Bible je svým vlastním vykladačem. Biblický text musíme porovnávat zase s biblickým textem. Svědomitý badatel Písma musí brát slovo Boží jako celek a zároveň poznat vzájemný poměr jednotlivých částí. Měl by si osvojit dobré poznání o původním úmyslu Božím se světem, o vzniku a rozšíření hříchu a o vykupitelském díle Ježíše Krista.

8. Jaká potřeba se někdy projeví u těch, kteří poznali přítomnou pravdu? Žid. 5, 12; 2. Petra 1, 11—15.

Křesťan musí růsti v poznání pravdy. Měl by se učit stále více poznávat biblické zásady. Spisy pro-

roků nám skýtají dobrou pomůcku k dosažení křesťanského života. Písmo svaté nám může být ovšem jen tehdy světlem a rádcem, když je čteme a ochotně přijmeme jeho pokyny.

9. Na co musíme pamatovat, pozorujeme-li různé rady v bibli a ve svědectvích?

Odpověď: Musíme brát v úvahu čas, místo a okolnosti, za kterých bylo svědectví uděleno. Mnohé rady byly podmíněny časem. Tuto okolnost musíme vzít v úvahu, když rady používáme pro dnešní dobu. Mojžíšovi bylo např. nařízeno, aby zul svou obuv, protože stál na svatém místě. (2. Mojž. 3, 5.) Dnes se úcta projevuje jiným způsobem, i když jsou ještě země, kde se to tak dělá dodnes. Radu apoštola Pavla, že křesťanská žena se má modlit s přikrytou hlavou (1. Kor. 11, 5), musíme chápat ve smyslu tehdejších zvyků. Ve většině zemí tento zvyk dnes neplatí. Izraelitům bylo přikázáno, aby měli třepení na podolcích svých oděvů, které mělo být upevněno modrou šňůrkou na znamení, že jsou lidem Božím. (4. Mojž. 15, 38.) Dnes můžeme svou odevzdanost Bohu vyjádřit slušným oděvem. Zásada ctít Boha a jemu sloužit se nemění, ale dnes se jí dává jiný vnější výraz než za časů Izraele. Každý křesťan ať zkoumá sama sebe na modlitbě, jak se má dnes chovat, aby i navenek dokazoval, že je opravdovým křesťanem.

SPRÁVNÉ A NESPRÁVNÉ POUŽÍVÁNÍ SVĚDĚCTVÍ

10. Zastaraly spisy ducha prorockého během let? Jan 4, 14; Mat. 5, 17!

Zásady, které byly přijaty v prvních dnech naší církve, jsou dnes zrovna tak důležité a měli bychom

je právě tak svědomitě zachovávat jako kdysi. Působení Ducha sv. skrze mnohá varování a napomínání posiluje víru v ducha prorockého.

ŽIVOTNĚ DŮLEŽITÁ OTÁZKA PRO VŠECHNY

11. Jakou vhodnou otázku položil Pavel Agrippovi? Sk. 26, 27. (Porovnej s 2. Král. 17, 13, 14; Luk. 24, 25.)

Jestliže poselství zasáhne svými přesvědčivými důkazy naše srdce, pak se vydáváme v nebezpečí, když mu nevěříme. Pán očekává od nás víru. Očekává, že přijmeme svědectví jeho svatého Ducha. Kdo chce pochybovat, ten si k tomu najde dost příležitostí. Bůh nemá v úmyslu, aby nám odstranil důvody k nevěře. On pouze podává důkazy, které můžeme s pokorným srdcem a věřícím duchem pečlivě zkoumat. Pak si má každý podle přesvědčivé síly důkazů sám učinit rozhodnutí. Upřímnému srdci dává Bůh dostatek důkazů k věření. Kdo se ale odvrátí, protože některým věcem pro svou omezenou schopnost vnímání nerozumí, ten propadne pochybnostem a nakonec utone v nevěře.

12. Jaké následky se dostaví, když je lid Boží bez proroctví? Přísl. 29, 18; 1. Sam. 3, 1.
13. Kterými slovy povzbuzoval Jozafat lid, když uposlechl rad Páně udělených skrze proroka? 2. Par. 20, 20.

K přemýšlení: Jaký zisk mají křesťané, kteří spravují svůj život podle slova Božího a podle svědectví jeho Ducha? Jaký je následek zavržení rad Božích? Přijímáš vírou svědectví Ducha svatého?